

атеросклерозу, посилювати стійкість організму до збудників інфекційних захворювань та до впливу підвищеного рівня радіації. На основі жирних олій виготовляють мазі, емульсії, лініменти. Більшість рослинних олій при вживанні всередину у чистому вигляді виявляють проносну і жовчогінну дію. Було досліджено, що олійні екстракти та рослинні олії, одержані з однієї лікарської рослинної сировини, різняться між собою за вмістом діючих речовин.

В організмі людини з нормальним індексом маси тіла (ІМТ) кількість жирів складає 17% від загальної маси тіла, причому близько 75% з них припадає на запасні жири, які є джерелом енергії: при згоранні 1г жиру організм отримує 9 кКл.

Висновки.

Отже, олії необхідні для життєдіяльності людини, так як вони містять сполуки, які людський організм не утворює, а поповнює їх запас тільки живляючи харчові продукти багаті на поліненасичені жирні кислоти.

Література

1. Belinska, Kristina O. «Дослідження хімічного складу олій з кісточкових плодів та розробка кулажів на її основі.» *J. of Chemistry and Technologies* 29.1 (2021): 65-76.
2. Криськова, Л. П. «Пальмова олія чи поліненасичені жирні кислоти?» *Матеріали наукової конференції Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя* (2016): 201-201.
3. Момотенко, А. С., and Г. В. Тарасенко. «Лікувальна дія рослинних олій.» *Наукові розробки молоді на сучасному етапі. КНУТД*, 2016.

УДК 615.322

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ВОВКОНОГУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ТРАВИ У МЕДИЦИНІ ТА ФАРМАЦІЇ

- **Айаді Анас**, магістр
- **І.М. Владимірова**, д фармац. н., проф., проректор з науково-педагогічної роботи
- *Національний фармацевтичний університет, м. Харків*

Вовконіг європейський – досить поширена в Європі рослина. Зазвичай вовконіг росте на вологому ґрунті, причому найчастіше його корені знаходяться безпосередньо під водою. За таку високу схильність до водного середовища, а також за зовнішню схожість зі звичайної кропивою вовконіг європейський нерідко називають «болотяною кропивою».

До теперішнього моменту вченим поки не вдалося повною мірою встановити хімічний склад вовконогу, проте вже зараз відомо про вміст у рослині серцевих глікозидів, ефірних олій, дубильних та інших речовин.

У різних народах світу вовконіг європейський згадується під різними назвами, за якими часто можна судити про його цілющі властивості.

Вовконіг європейський (зюзник) рекомендується для нормалізації діяльності щитоподібної залози. Ефективний для профілактики і комплексного лікування тиреотоксикозу (гіпертиреозу), базедової хвороби і для профілактики зобу, недостатністю йоду в організмі, серцевих неврозах, викликаних гіперфункцією щитоподібної залози.

Рідкий екстракт вовконогу європейського зменшує артеріальну і венозну гіпоксію при експериментальному тиреотоксикозі, нормалізує основні показники річного складу крові, зменшує вагу щитоподібної залози і послаблює зобогенний ефект.

У народній медицині вовконіг європейський використовують як заспокійливий, кровоспинний і протипроносний засіб та від малярії.

Настій трави вважається добрим засобом у боротьбі з нападами тяжкого серцебиття, при базедовій хворобі, порушеннях ритму серця (екстрасистолії) та при маткових кровотечах.

УДК 37.013.42-053.2-056.24

ІНФОРМАЦІЙНА МЕДИЦИНА: КОМПЛЕМЕНТАРНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ І КОРЕКЦІЇ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ ДІТЕЙ І ДОРОСЛИХ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

- **О. Глоба**, д. пед. н., проф. каф. логопед. і спец.методик Кам'янець-Подільського Національного університету ім. Івана Огієнка, голова правління ГО «Життя Без Ліків», голова ради ОУ «Український ресурсний центр освітніх інновацій», керівник проекту «Lifewithoutmedicines»
- О. Гаврилов**, канд. психол. н., проф., зав. каф. логопед. і спец. методик Кам'янець-Подільського Національного університету ім. Івана Огієнка
- J.Vodichar**, izr. prof. dr., prof. šp. vzg., директор інституту спорту, менеджера центру безперервного навчання, зав. центру спорт.діагност. університету Любляни (Словенія).

Найбільший прогрес у розвитку діагностики здоров'я людини може бути досягнутий при інтеграції багатого емпіричного і раціонального досвіду медичної науки і традиційної східної медицини з її системним підходом до організації життєдіяльності макроорганізму у взаємозв'язку із зовнішнім середовищем і якісно нової системи поглядів, які знайшли відбиття в працях К.